

Bilag 1.

Finansministeren.

København, den 25. Juni 1943.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Udskrivning af en Krigskonjunkturskat m. v. for Skatteaaret 1943—44 samt om bunden Opsparing.

Under Udvalgets Forhandlinger har man ønsket en Udtalelse om, efter hvilke Synspunkter Merindtægter vilde kunne betragtes som ikke-krigskonjunkturprægede. Idet jeg henviser til Lovforslagets § 5 samt til de i Bemærkningerne indeholdte Udtalelser, skal jeg om det rejste Spørgsmaal yderligere bemærke følgende:

Med Hensyn til Indkomst af selvstændigt Erhverv maa en foreliggende Merindkomst i Almindelighed betragtes som skabt af Krigskonjunkturerne, og dette Hovedsynspunkt kan kun fraviges, saafremt der positivt oplyses visse uden for det paagældende Erhvervs almindelige Kaar liggende, individuelle Forhold, som kan paavises at have haft en indtægtsforøgende Virkning. Som Eksempler paa Forhold af denne Art kan nævnes Indførelse af tekniske Forbedringer i Driften eller Indførelsen af nye Rationaliseringsmetoder og lignende, der, saafremt de var indført allerede i Sammenligningsaarene, vilde have medført en Stigning af Indtægten i disse. Ligeledes kan der tænkes Tilfælde, hvor der i en Virksomhed, der har bestaaet gennem Sammenligningsperioden, er investeret Kapital paa længere Sigt, som først nu begynder at afkaste Udbytte. Som Eksempel herpaa kan nævnes en Frugtplantage. Selv om Udbyttet af denne ogsaa er paavirket af de af Krigsforholdene skabte Prisforhøjelser og øgede Afsætningsmuligheder, kan en væsentlig Del af den konstaterede Merindkomst skyldes, at Virksomheden efter sin Art ikke har kunnet afkaste Udbytte i Sammenligningsperioden, og denne Del af Merindkomsten bør ikke undergives Krigskonjunkturbeskatning.

Naar det drejer sig om Indkomst af frie Erhverv, saasom Virksomhed som Læge, Sagfører, Revisor, raadgivende Ingeniør og lignende, maa de fornævnte Hovedsynspunkter ogsaa være gældende. Hvis f. Eks. en Læge, hvis Praksis var oparbejdet allerede i Sammenligningsperioden, nu har en Merindtægt, der ligger over Grænsen for Krigskonjunkturbeskatningen, maa denne Merindtægt i Almindelighed antages at være foraarsaget af den af Krigsforholdene skabte Indkomstrigelighed, medmindre han kan henvise til særlige, indtægtsforøgende Forhold saasom Overtagelse af Sygekassepraksis, Overgang til Specialistvirksomhed eller lignende. Det samme maa gælde en Sagfører. Hvis han kan paavise, at hans Merindkomst skyldes, at der i Indkomsten i Beskatningsaaret er indgaaet et ekstraordinært stort Executorsalær eller andet betydeligt Honorar, som ikke, heller ikke hvad Størrelsen angaar, staar i Forbindelse med de af Krigsforholdene skabte særlige økonomiske Forhold, og som ikke modsvares af lignende Indtægter i Sammenligningsaarene, maa Merindtægten kunne fritages for Krigskonjunkturbeskatning, men i øvrigt maa en foreliggende Indkomststigning ogsaa for hans Vedkommende betragtes som foraarsaget af den af Krigskonjunkturerne skabte almindelige Indkomstrigelighed. Hvad der foran er anført om Sagførers ekstraordinære Honorarindtægter, maa ogsaa gælde Indtægter af tilfældig Erhvervsvirksomhed saasom faste Bestyrelsesvederlag, Honorarer for videnskabelige eller litterære Arbejder og lignende.